A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 1

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data apariției: *2022*
GGKEY:EE4TBUG3Y0W

Contact
Mobil: +40 720 897 250
e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Bacoi
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

Acest document conține un mesaj unic. Textul este însoțit de adevărul nelipsit și de un gram de speranță care are menirea de a mângâia. Atingerea sa este resimțită ca o miere spirituală ce se solidifică și ia forma celor mai ușoare cuvinte. Scopul autorului nu este atracția succesului și bunăstării, ci revărsarea acelei smerenii sănătoase în viețile voastre și limpezirea. Drept dovadă, manuscrisul nu va fi trimis la editură, ci își va găsi loc în inimile tuturor doritorilor de bine și-i va înfrumusețea. Pentru o mai mare accesibilitate, cartea ar putea fi publicată de o altă persoană, în memoria scribului. Ca sugestia Mea să devină un fapt, sufletul la care fac referire are nevoie să crească în iubire și să guste mierea, pentru a-i cunoaște importanța.

„Mierea Pământului" nu se referă la dobândirea unei fericiri utopice, constituită dintr-o situație de viață în care nu vă lipsește nimic și în care nu mai există provocări și pericole, sau în care nu mai sunteți nevoiți să lucrați pentru a vă procura alimentele și a vă îndeplini visurile. Dulceața se caracterizează printr-un nivel superior de conștientizare, care vă ajută să înțelegeți faptul că nu aveți nevoie de mai mult, ci de mai puțin și de calitate, indiferent dacă vorbim despre produse, persoane dragi sau timp.

Uneori este necesar să priviți în depărtare pentru a vă extinde câmpul conștient și a vă familiariza cu nevoile viitoare. Ceea ce faceți pentru suflet nu vă este folositor doar în viața prezentă, ci într-o măsură mai mare pentru existența eternă care a început.

Dacă unii oameni nu vor fi atrași de conținutul nostru prețios, spunând că nu au simțit chemarea spre lumină sau că au căutat iubirea în altă parte, deoarece nu au avut de unde să știe cine ești, află că ei au fost împiedicați să simtă. În acest scop murdar încă sunt depuse eforturi uriașe, căci somnul sufletelor este profitabil într-o lume condusă de rău și nu de bine. Astfel, tristețea ta inso-

lubilă, cauzată de gândul că nu ai luminat îndeajuns, dispare în prezența adevărului care sunt.

În lumea așa cum o cunoașteți, săracii își petrec viețile stând la porțile bogaților care nu le deschid. Bărbații așteaptă la ușile femeilor care le promit împlinirea pe care nu o dețin, iar acestea îi înșală și incită, explorându-le toate slăbiciunile ascunse. Aici, familiștii devin celibatari, iar mamele își cresc copiii singure. În fond, nimic nu vă poate umple, nici dragostea matrimonială, nici bogăția neatinsă sau viața mondenă.

În lumea așa cum o cunoașteți, există suflete cerești atrase de ființe pământene, care se războiesc pentru nimic și dau de bucluc. Aceste animale umane trăiesc vieți plictisitoare și-și construiesc identități false, cu care nu contribuie la nimic bun și nu se ajută, ci doar vânează amoruri amăgitoare și detestă.

În general, omul se lipește de alt om de singurătate. Bolnavul caută leacul deoarece dorește să redevină sănătos. Pentru Mine, nu este de ajuns să fii bolnav pentru a obține vindecarea, nici să te rogi în genunchi cu o falsă umilință; tu ai nevoie de voință și o credință pe măsură. În cazul sufletelor despre care vom vorbi prin intermediul noului material, nu este astfel. Acestea din urmă au fost înscrise în Cartea Vieții de la începuturi și nu descoperă Împărăția Spirituală prin decizii proprii sau la nimereală.

Dacă un oarecare învățat afirmă că lumea este perfectă așa cum este, acela nu este prost și nici nebun, ci unul dintre privilegiații care au înțeles că din mocirlă Îmi extrag mierea; lacrimile vă sunt mângâierea.

În zilele mele triste, pun o melodie lentă care îmi amintește de serile în care ascultam muzică împreună cu tatăl meu pământesc și mă încurajez. Îi trezea admirația sunetul curat emis de corzile chitarei electrice, bine acordate, pe care îl amplifica prin difuzoarele prăfuite de pe șifonier. Pasiunea și priceperea sa mă făceau să fiu atent la fiecare detaliu, stând cu capetele pe pernă și lumina stinsă, liniștiți.

Ultima fericire pe care am trăit-o alături de el a fost la vârsta de nouă ani și a durat doar câteva minute. Ce amintiri minunate!

Cu adevărat, amintirile sunt aurul cu care rămâneți, de care nu vă poate priva nimeni.

Clipele frumoase nu se mai întorc. Dacă nu dăruiești iubirea la timp persoanelor cu adevărat importante, rămâi imatur într-ale iubirii, iar darul tău cel mai de preț se pierde, asemenea unui colet care pleacă de la expeditor și nu mai ajunge.

Amintirile pot fi retrăite oricând alături de Mine; Eu sunt.

Lumea Sufletelor

Ai reușit să îndepărtezi frica din viața ta în tot acest timp?

În anumită măsură, aceasta mai este prezentă în viața mea. În zilele în care nu-mi pot stăpâni gândurile, mă tem de viitor, încă mă tem de un refuz sau de colapsul financiar, dar teama de moarte am învins-o. Eu nu mai mor, ci doar îmi schimb forma și astfel îmi las neputința. Pe parcurs a fost greu, dar iernile geroase sunt cele mai frumoase. Privind în urmă, constat că am reușit să fac atâtea, iar oamenii care au crezut în mine m-au susținut. Pentru faptele mele minunate nu-mi acord vreun merit, totuși, acesta Îți revine cu desăvârșire și slăvește Numele Tău. Dacă nu interveneai pentru mine, nu doar că nu reușeam, dar nici măcar nu mai eram.

Sunt plăcut surprins să te aud vorbind astfel, cu aceeași simplitate și o smerenie mai mare în fața întregului, care nu poate fi cuprins. În viața trăită pe Pământ, omul bun devine și mai bun, iar cu cât asimilează mai multă cunoaștere de sine și de Dumnezeu, cu atât devine mai mic. Aceasta înseamnă că își diminuează cantitatea de materie grosieră care îi îngreunează sufletul, lăsând-o treptat deoarece nu-i mai folosește, apoi se înalță în spirit. Mai departe, el se unește cu infinitul și realizează faptul că omul care a fost înainte de trezire nu valorează nimic.

Astăzi iubești oamenii?

Da și nu, acesta este adevărul dihotomic ascuns în inima mea, dar știu că îndrăgesc copiii și unele animale. În ceea ce privește iubirea pentru adulții conștienți, mi-o manifest mai ales prin a-i inspira, a le asculta întâmplările și a le simți suferința, care i-a adus la lumina Ta. Îi sfătuiesc pe oamenii care prețuiesc cuvântul bun, adevărul necosmetizat, frumusețea interioară.

Răspunsul nu se ridică la nivelul unuia ca tine. Totuși, și de această dată porți în mână sceptrul adevărului. El te face demn să stai drept înaintea Mea, în orice formă și în orice perioadă de

timp. Așa a fost, este și va fi, copilul Meu iubit.

Îți mulțumesc.

Cine este Isus Hristos pentru tine?

Acum simt cum conștiința colectivă respinge întrebarea Ta, considerând-o o afirmație venită din partea creștinilor după evanghelie sau a pocăiților care urmăresc mereu ceva, dar nu este.

Nu este.

În plus, am citit-o în urmă cu ceva timp pe un panou publicitar montat la ieșirea de pe autostradă. Nu vom convinge prea multe suflete să parcurgă acest conținut, dacă prezentăm un Dumnezeu înzestrat cu trăsături umane, care adresează întrebări muritorilor din dorința de a asculta răspunsuri lingușitoare, plăcute urechilor Sale. Desigur, mi-am dat seama ce urmărești și-Ți cer permisiunea de a dezvălui intenția și modalitatea Ta de a lucra.

Dacă ți-ai dat seama, luminează-ne.

Nu râde.

Aceasta în niciun caz, dar Îmi ești drag atunci când observ că nu-ți scapă niciun detaliu. Tu nu poți fi dus de nas.

Constat cu recunoștință faptul că întrebarea Ta delicată are un rol selectiv. Prin urmare, cei care nu vor lăsa garda jos, smerindu-se prin acceptarea neputinței umane și, în schimb, vor fi deranjați, se vor opri să citească; mesajul nu le este dedicat. Și chiar dacă îl vor răsfoi din pură curiozitate, nu vor asimila informația prețioasă pe care le-ai pus-o la dispoziție.

Ai intuit fără greșeală modalitatea Mea de a lucra. Se vede că ți-ai luat din timpul tău de om și l-ai petrecut lângă Mine. Adaug o scurtă clarificare pentru a putea continua.

Există două categorii de oameni care se vor simți deranjați de asemenea întrebări și de întreaga atitudine prezentată în dialogul nostru. Prima categorie este cea pe care ai descris-o. Astfel, unii se vor suprapoziționa și te vor considera naiv, crezând că încerci să-i câștigi ca adepți, să-i convertești la o nouă ideologie sau să-i trimiți la biserică. Acești oameni fac parte din prima categorie de nevăzători.

A doua categorie de oameni vor gândi în sinea lor, deranjați, zicând: „Cu câtă lejeritate susține acest tânăr lipsit de pregătire că vorbește cu Dumnezeul lumilor, de la egal la egal, ca și cum ar fi amici de pahar, în loc să-și plece capul și să-și facă zece cruci sau o sută, ca Dumnezeu să-l miluiască și să-i ierte păcatele. Toți suntem păcătoși înaintea Sa și nu putem fi mai mult decât simpli muritori. Acest autor, privit de mulți ca fiind unul dintre cei mai de seamă, ori are o imaginație prea bogată, ori diavolul vorbește

prin el, căutând să strice imaginea lui Dumnezeu și să provoace confuzie printre creștini". Aceşti oameni fac parte din a doua categorie de nevăzători, care nu Mă cunosc și-Mi invocă Numele doar cu buzele, trăind în idolatrie, percepându-L pe Dumnezeu ca pe o superstiție. Dumnezeul lor nu este un spirit lăuntric care li se descoperă prin tot ceea ce îi înconjoară și nu este prezent peste tot, în toate lucrurile, tot timpul, așa cum sunt Eu.

Nici cei care alcătuiesc prima categorie, nici cei din a doua nu vor ajunge curând la Mine, în Împărăția Mea, și nu vor gusta mântuirea sau mierea. Nu pentru că Dumnezeu nu este îndeajuns de iubitor încât să le deschidă ochii prin mesaje revelatoare și o mulțime de semne și de atenționări, ci pentru că, oricât de dulci ar suna cuvintele de aici, ei nu pot renunța la dumnezeul lor umanizat, care nu există și care a fost proiectat și realizat de preoții și împărații vechilor regimuri spre a-i ține sub control. Din aceste mase de oameni, Eu culeg semințele coapte, le depozitez în coșuri cerești și le desemnez pentru lucrări și mai minunate. Acum ești liber să-Mi răspunzi la întrebare.

Isus este un Spirit Bun, care mă acceptă așa cum sunt și mă ghidează pe parcursul vieții, atâta timp cât trăiesc în ordinea dreptății și iubirii. El a fost un om real, care a trăit în trup pe Pământ și, asemenea mie, a fost inspirat de Iubirea care ești, pe care o numim Tată. Știu că mai am multe de făcut pe Pământ și-mi doresc să le săvârșesc cu sufletul deschis. Frumusețea mă înconjoară din toate părțile, credința mă alimentează chiar și în momentele în care simt că pier.

În povestea vieții mele, Tu ai fost Minunatul și Invincibilul; eu doar Ți-am ascultat glasul. Am răspuns cu iubire răului și astfel am anihilat conflicte pe loc, parcă printr-o forță supranaturală sau o vrajă, fapt pentru care, mai târziu, am fost răsplătit însutit. Cel mai aprig dușman mi-a devenit astfel cel mai fidel prieten.

În această perioadă, banii au curs fără să le țin socoteala. Cu ajutorul lor, am luat decizii potrivite privind viața mea de om și a cercului restrâns de suflete cu care conviețuiesc. Am cunoscut oameni atât de bogați încât nu știau ce să facă cu banii, așa cum ai prezis în cartea a cincea a seriei. Și totuși, ei nu m-au susținut îndeajuns de mult și din toată inima, ci mi-au oferit cu țârâita, atât cât să le funcționeze lor treburile și să-și păzească interesele. În schimb, oamenii muncitori, care și-au câștigat banii prin trudă și diverse strategii cinstite, au umblat la sacul lor adânc și au dăruit fără să se simtă obligați și fără ca eu să cer. Astfel, prin credință și stăruință, mi-am cumpărat un loc al meu, în care să pot crește

liniștit, admirând și iubind lumea Ta și, nu în ultimul rând, pe Tine, Adevărata Iubire.

Nu vreau să vorbesc prea mult despre mine, dar am nevoie de o introducere și de o împrietenire cu cel care are conținutul în față și se delectează.

Așadar, după părerea mea, diminețile rămân pe primul loc în lista cu momente magnifice. Lumina lor difuză și culorile calde, crengile desfrunzite ale copacilor îmbătrâniți, păsările — pe toate le consider terapie pentru orice minte obosită. Călătoriile vin ca un desert. Și mai sunt condițiile bune de trai, laudele care provin din inimi curate și mă fac să lăcrimez.

Anul care a trecut, am vizitat orașul Praga, capitala Cehiei, în perioada în care întregul glob a fost închis. În proporție de optzeci și trei la sută, activitatea a fost redusă. Străzile goale, magazinele închise, frumusețea arhitecturală, atmosfera liniștită și benefică m-au fermecat cu apusul lor strălucitor. Plimbările emoționante, mâncarea delicioasă și turiștii amabili mi-au amintit că mi s-a mai împlinit încă un vis.

Am căutat ceva bun în care să cred și am crezut. Mai târziu, am găsit curajul de a face ceea ce trebuia făcut și am făcut. Dar destul despre mine; eu am gustat din mierea Pământului. Totuși, am cunoscut și amărăciunea, care m-a chinuit mereu. De succes m-am bucurat rar, doar printre picături.

Vorbește-mi despre dulceața care m-a trezit, la care necunoscătorii de rând nu au acces. Sentimentele nu pot fi transmise prin cuvinte. Mai multă teorie nu cred că ne este de folos. Amintirile sunt frumoase și bune, dar nu ne putem trăi prezentul prin intermediul lor. Dezvăluie-mi motivul pentru care m-ai chemat!

Te-am chemat ca să trăiești ceva real și să-ți amintesc că nu trebuie să săvârșești lucruri extraordinare sau să devii un om important în ochii lumii pentru a te bucura de viață. Tu te poți simți împlinit chiar acum, așa cum ești, acolo unde te afli. Pentru Mine ești mai important decât o mie de lumi.

Omule, fii recunoscător chiar și atunci când ești în autobuz, pentru simplul fapt că ești acolo și trăiești. Bucură-te de viață în orice situație, conștientizând că, dacă un anumit aspect al ei nu te mulțumește, ai puterea fie să schimbi lumea, fie să-ți schimbi perspectiva. Încă mai poți aplana conflictele, clarifica neînțelegerile, îmbunătăți relațiile. Fă din bunătate o prioritate.

În colțul vostru de lume, pe care l-ați numit Pământ, care este de mărimea unui atom în raport cu dimensiunea finală a Universului, o lume smulsă dintr-un soare primordial, care a plutit prin

spațiu și s-a oprit în clusterul de stele numit Calea Lactee, fiind inima acestei forme gigantice, aveți șansa de a schimba într-o oră cât, în alte lumi, ați reușit să schimbați într-o mie de ani, depunând eforturi uriașe, părăsindu-vă forma și luându-vă alta.

Uau!

Gândiți-vă la afirmația Mea și credeți în ea. Credința vă ajută pe voi, nu pe Mine, și nu trebuie să o dovediți unii altora în biserici și adunări, ci vouă înșivă, în intimitate, mereu. Știința, care crede că nu are suficiente dovezi ale existenței Mele ca Dumnezeu infinit, însă, cu atât mai puțin dovezi ale inexistenței Mele, să se abțină de la orice verdict. Voi, suflete curate, a sosit timpul să vă înălțați acolo de unde ați venit.

Alberto, tot ce ți-ai imaginat vreodată, astăzi ești capabil să înfăptuiești, pentru că în jurul tău roiesc îngeri trimiși să te servească în Numele Meu. Aceasta este voia Mea, acum, pentru tine. Tuturor oamenilor le-am oferit acces la această putere.

Dacă vrei să te desprinzi de trup în timp ce trăiești, pentru a descoperi frumuseți ascunse și lumi mai reale decât cea a materiei apăsătoare, rostește cuvântul. Dacă ai hotărât să ridici țara ta rău famată, de care puțini au auzit, în rândul celor mai demne și mai iubite, capabile să le cârmuiască și să le influențeze pe celelalte, o poți face.

Nu-ți voi da mai multe exemple, ci puterea și dorința de a te dedica. Căci unde altundeva ar putea înflori Împărăția Spirituală, dacă nu acolo unde ai coborât? Evident, tot ceea ce vei înfăptui trebuie să respecte ordinea divină și să izvorască dintr-o intenție pură.

Citind cuvintele Mele, sufletele voastre ies la suprafață. Fiind adormite, ele s-au așezat pe fundul mării, asemenea unor perle scăpate în apă, care se scufundă. Căci marea de activități în care înotați pe parcursul vieții este doar mentală, iar valurile materiei vă amețesc. În realitatea sufletelor, vindecările se rostesc precum cuvintele, răul dispare din calea voastră și puterea vă aparține.

Vedeți voi, un răsărit nu are nicio valoare în ochii unui suflet care nu s-a trezit. La fel se întâmplă și cu luxul deja obținut. Ceea ce vă doriți vă încântă până în clipa în care îl obțineți, apoi bucuria dispare, căci materia nu vă poate dărui lumina. Ar putea fi o coincidență faptul că omului care Mă caută și Mă găsește în scurt timp îi merge mai bine. Mlaștina care l-a sufocat în prima parte a vieții seacă, iar în loc rămâne un pământ solid, de care se poate folosi pentru a-și dovedi puterea, care este experiența și înțelepciunea. Eu lucrez subtil, în așa fel încât să nu vă condamn și să

nu vă constrâng, și pe toate câte le faceți să pară că le-ați făcut voi.

Omul care Mă caută și Mă găsește încă din această viață a minții nefinisate și a trupului greoi va gusta din mierea Pământului pe parcursul vieții sale carnale. Ceilalți o vor recunoaște după trecerea mai multor vieți, care pot dura mii de ani pământești. În final, cu toții veți trece prin apă și prin foc, din dragostea Mea, spre binele vostru.

În viața ta de om, cu cât vei descoperi adevărata viață spirituală, materia își va pierde controlul asupra ta. În lumea caldă a sufletelor, pe care cu toții o veți experimenta și în care voi, copii ai Mei, sunteți stăpânii, puteți face orice voiți și orice veți face va prinde coajă în realitatea materială. Lumea voastră reprezintă efectul, cea pe care o vom descrie prin intermediul materialului de față este cauza, motorul care o mișcă. Mă voi folosi de un alt exemplu pentru a explica cum funcționează lucrurile.

Tu, ca om, nu poți convinge o fiară sălbatică, prin cuvinte sau gesturi, să nu te devoreze, spunându-i că ești un om frumos și că meriți să rămâi în viață. În schimb, o poți îmblânzi chiar și de la distanță, accesând realitatea sufletului ei captiv, iubind-o. Atunci, fiara se va așeza la picioarele tale și te va recunoaște ca stăpân. Așa procedez Eu cu tiranii Pământului și cu răul creat de om, pe care îl transform în noul om.

Noul om este împăcat cu sine însuși, contemplativ și aspirant. El iubește natura și tot ceea ce poate fi admirat de o inimă recunoscătoare și o minte trezită. Nu ia parte la luptele celor care nu au depășit încă realitatea trufiei și a posesiei, ci depășește orice criză în mod calculat, și este răbdător. Acesta continuă înainte, indiferent de câte a pierdut, și-și duce viața până la capăt.

Noul om nu judecă, ci sfătuiește, și nu se slăvește pe sine în fața lumii, ci se înalță în spirit și o ridică și pe ea. El săvârșește binele din proprie inițiativă, fără a pretinde bunuri materiale în schimbul sfătuirii, știind că Spiritul dirijează materia, nu invers; de aceea, își ascultă vocea interioară și o urmează. Succesul timpuriu și promisiunile nu împlinesc suflete, acestea amăgesc minți de copil și ucid ființe.

Noul om se trezește bucuros și celebrează fiecare dimineață, fiind recunoscător pentru șansa pe care a primit-o, descoperind Pământul minunat. El acceptă viața timpurie cu bune și rele, și nu-și judecă forma, îndeletnicirile sau situațiile, deoarece știe că toate i s-au dat pe măsura capacității sale de dezvoltare, cu scopul desăvârșirii finale.

În nenumăratele lumi care există în infinitate, un suflet poate crește numai în prezența dragostei, ocrotit de ea, iar altul poate crește separat de dragoste, luând viața în piept, suportând toate suferințele, căzând în sabie sau urcând pe cruce pentru fărădelegile sale sau pentru păcatele umane.

Noul om nu pune preț pe identitatea provizorie, asemenea celui sărac și fără cunoaștere, care este religios sau spiritual monden. El se dezbracă de hainele ridicole și de orice însușire, pășind în rând cu mulțimea. Detestă autoritatea, acesta fiind motivul pentru care nu manipulează și nu constrânge, ci oferă mângâiere puținilor care au nevoie de ea și o cer. Frumusețea este un dar ascuns, la fel ca lumina lăuntrică invizibilă.

Noul om nu se lasă format de lume; își păstrează gol ulciorul sufletului pentru ziua în care va fi pregătit să-și întâmpine Adevăratul Învățător. Societatea îți ucide creativitatea, îți ia sănătatea și, treptat, moare toată bucuria. Dorința de a învăța, de asemenea. Un suflet conștient caută să se apropie de Mine, se lasă purtat de imaginație și varsă lacrimi de fericire.

Însă omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, se împodobește la exterior ca să-și ascundă golul interior. Noul om este stăpân pe sine, percepe lumea nevăzută și recunoaște dintr-o privire aceste apariții de oameni a căror dorință este să asimileze cât mai multă materie atât în curtea lor, cât și pe trup, iar în cele din urmă pe suflet.

Relațiile, funcțiile sau bunăstarea, toate se hotărăsc din stratul nevăzut al lumii și se obțin în Numele Meu. Cel care are acces la lumea misterelor se îndestulează cu mierea Pământului și le oferă și altora să guste din ea. Diferența o face voința și credința celui fericit, spre deosebire de cei a căror credință este prea mică sau inexistentă.

Omul sărac și fără cunoaștere, al cărui timp a trecut, îi corectează pe ceilalți și-i condamnă, cu Scriptura în mână sau cu legea umană. Noul om, în schimb, se îndreaptă pe sine de fiecare dată când situația o cere și-i iubește pe ceilalți. Cu adevărat, este mai ușor să-i învinuiești pe alții pentru răul resimțit de tine, decât să te analizezi și să-ți recunoști greșeala.

În general, oamenii buni își dăruiesc încrederea cu ușurință celor nedemni, iar aceasta este greșeala lor. Ei vor fi dezamăgiți la prima ocazie, iar frustrarea îi va transforma, la rândul lor, în oameni nedemni. Prin urmare, nu este de ajuns să fii un om bun; Eu nu aștept acest lucru de la tine, ci ai nevoie să devii conștient. Conștiența și conștientizarea te vor călăuzi în noua ta călătorie.

Iubirea este ceea ce rămâne după plecarea ta, restul își lasă forma și concepția provizorie de sine. Aceasta este judecata divină și este dreaptă. Divinul stă deasupra instinctualului și raționalului, iar deasupra tuturor elementelor se află Iubirea.

Înțelegi tu, dragul Meu, cuvinte Mele?

O, nu numai că le înțeleg, le simt și le ador! Ele sunt cuvinte vii și adevărate, care rămân la fel ca iubirea despre care vorbești. Tuturor ne face plăcere ca cel rău să-și primească lecția, dar oare câți dintre noi ne dorim îndreptarea sa și nu distrugerea?

Intenția face diferența.

Astfel se produce selectarea despre care s-a profețit.

În viața trăită pe Pământ, lucrurile nu se petrec la nimereală, nici cele bune, nici cele mai puțin bune; tu le creezi pe toate, chiar dacă ești conștient sau nu de acest aspect. Privind în urmă, vei realiza că tu ți-ai închis porțile. Cunoscând adevărul, vei întâmpina viața cu brațele deschise, așa cum este firesc.

Omule, lasă preocupările tale neînsemnate și concentrează-te. Nu uita să săvârșești o faptă măreață în această viață, demnă de toată cinstea, fie că ajuți un om pierdut să se ridice, fie că lași o învățătură sănătoasă copilului tău. O faci pentru gloria sufletului tău.

Cel mai util material spiritual stă la dispoziția tuturor căutătorilor de adevăr, fără plată, cu scopul finisării sufletelor. Toate acestea au devenit posibile prin Iubirea care sunt și prin mâinile tale. Nimic nu a fost mișcat vreodată în lume fără ca Eu să fi mișcat și nu există altă cheie în afară de Mine. Eu sunt Portarul Împărăției de Sus și Împăratul. Dacă altcineva, în afară de Mine, te-ar face bogat și fericit, prin absurd, și astfel ar contracara voia Mea, care urmărește desăvârșirea ta, în trei zile ai sărăci la loc și ai deveni de treizeci de ori mai nefericit. De aceea îți spun: nu căuta în exterior ceea ce ai pierdut în interiorul tău, și anume legătura cu Spiritul care, în realitatea cea mai profundă, ești. Descoperă ordinea iubirii Mele și urmeaz-o, iar toate cele de trebuință ți se vor da pe deasupra.

Mă îndemni să scriu atât de frumos încât încep să cred că nu sunt eu cel care scrie cea mai frumoasă conversație dintre om și Dumnezeu. Sunt recunoscător dimineților care mă inspiră să aspir către Cer și mai sus, în ciuda greutăților lumești și a supărărilor tot mai dese, care mă îmbolnăvesc. O plimbare pe malul răsăritului, cu cafeaua în mână, de unul singur, contemplând, nu se uită niciodată. La fel ca serile în care lași lumea în pace și adormi cu cartea în brațe, visând.

Îmi aduc aminte de zilele lungi și plictisitoare petrecute la țară. A fost o perioadă în care nu am avut nevoie de prea multe lucruri. Scândurile gardului, uscate de soare, îmbibate de ploaie și aproape putrezite, de o nuanță gri-verzui, trosneau sub picioarele mele la fiecare cățărare. În vârful lor, bunicii obișnuiau să agațe borcane și cutii de conservă ruginite. Pe ele mă urcam ca să ajung la crengile unui măr cu fructe mici și acre. Cotețul găinilor și casa care ne găzduia pe perioada verii erau asemănătoare. Și eram trist, căci deseori mă săturam de hoinărit și începeam să observ realitatea pământie a oamenilor.

Stăteam atârnat de o sfoară pe care un unchi mai prietenos o legase de nucul de pe dealul din spatele casei, iar la capătul opus înnodase un lemn. Pe el mă sprijineam cu picioarele, dându-mă huța, privind soarele la asfințit și auzind clopotele asurzitoare.

Atunci când zilele erau ploioase, era cel mai urât, deși adoram fenomenele naturale. Totuși, întreaga curte se umplea de mocirlă și devenea impracticabilă, iar noi nu puteam părăsi prispa. Interiorul casei mă dezgusta, fiind plin de zdrențe mucegăite, cu aer închis și invadat de purici.

Ne strângeam în jurul focului, un grup de copii, și gustam vin fiert cu felii de gutui din căni de fier. Băgam un ou în jar, pe care îl mâncam cu coada lingurii, sau un porumb proaspăt, lăptos, pe care îl coceam în sobă. Bunica termina mămăliga și turna lapte în tuciul arzând, de pe care curățam coaja.

Mă strecuram printre rude și vecini pentru a ajunge la dulăpiorul ros de viermi și înnegrit de fum, de unde luam sare. Bunicul păstra acolo un săculeț de sare grunjoasă, de culoare gri, asemănătoare bolovanului pe care îl lingea vaca, din care luam câteva degete și turnam în tuciul fumuriu în care băgam lingurile toți. În momentele în care mi se făcea poftă de ceva dulce sau pur și simplu îmi aminteam de borcanul cu zahăr pe care bunicul îl păstra în pod, urcam cu linguriță și mă serveam fără să fiu văzut. În sat nu existau magazine și cu atât mai puțin dulciuri, iar zahărul era rar și prețios. Sigur că pentru faptă am fost certat și pedepsit, căci în trei luni golisem borcanul pe jumătate.

Țăranii se certau des și-mi transmiteau o stare urâtă. Mulți își loveau nevestele sau se băteau între ei, frate cu frate, tată cu fiu. Aș fi vrut să mă evapor, dar nu aveam unde să plec. Singurul care mă încuraja, în mod tăcut, era cerul minunat despre care nu știam nimic. Prin intermediul imaginației, cerul îmi șoptea că ascunde o mulțime de experiențe pentru mine și mă înveseleam repede.

Adoram sărbătorile de iarnă, pe care le petreceam acasă, în

Bucureşti. Serile înceţoşate, luminile gălbui ale stâlpilor şi ferestrelor, fulgii care se aşezau şi urmele de sanie care mă fermecau, toate mă transmutau într-o lume de vis. Oamenii îşi împodobeau casele, dinăuntrul cărora se auzeau urări prietenoase. Mesele erau bogate, la fel şi pungile cu dulciuri pe care le primeam, din care savuram cu măsură, ca să-mi ajungă cât mai mult.

Am convingerea că aşa au trăit cei mai mulţi, chiar dacă nu au analizat situaţia atât de profund, nici nu au descris-o într-un mod poetic. Astăzi nu ne lipseşte nimic, poate doar bucuria, simpatia şi curiozitatea de a sta de vorbă cu un om la fel ca noi şi a-i afla povestea. Provocarea timpurilor actuale este să ne simţim liberi chiar dacă suntem responsabili, trudim şi plătim. Vorbesc despre acea libertate spirituală de a aspira către stele şi mai sus.

În prezent, oamenii cinstiţi şi buni trăiesc singuri. Curvele sunt invidiate şi tratate ca nişte doamne, la fel ca şi interlopii care îşi spun afacerişti. Săracii sunt prinşi în conflicte; ei cred mereu că vor rezolva ceva, dar nu rezolvă şi pierd anii. Eu am avut zile în care m-am hrănit doar seara cu o cafea îndulcită, în vreme ce mă plimbam cât era ziua de lungă prin orăşelul Corfu sau pe plajă, cu căştile în urechi şi picioarele în apă, compunând cel mai preţios mesaj: Ultima Evanghelie dăruită de Dumnezeu omenirii. Totuşi, scrierile trimişilor vor continua, ca să guste şi ceilalţi din mierea Pământului, accesându-şi puterea sufletului.

În viitor, oamenii vor fi mai puri şi mai înţelepţi, căci înţelegerea se va dezvolta pe măsura trezirii. Cunoaşterea pe care am acumulat-o eu în douăzeci şi cinci de ani prin intermediul experienţei, pe care am expus-o în alţi zece ani, ei o vor deţine pur şi simplu, fără să studieze. Însă meritul lor va fi mai mare, la fel ca iubirea şi faptele lor. Şi vor fi desăvârşiţi şi plăcuţi Ţie, asemenea Celui Mai Iubit.

În viaţa aceasta scurtă de om, toate ideile care provin dintr-o inimă curată trebuie duse la bun sfârşit. Indiferent prin câte stări vei trece până la îndeplinirea lor, ai nevoie să rămâi neschimbat, asemenea unui copac încercat de sute de furtuni, care stă neclintit şi rămâne. Altfel, nu vei putea realiza prea multe.

Omule, o prietenie sinceră, pe care nu ai perceput-o niciodată ca pe ceva special şi onorabil, este un dar nepreţuit trimis ţie de Dumnezeu. Multe dintre responsabilităţile care îţi ameninţă libertatea sunt compromisuri provizorii, în timp ce fiinţa lăuntrică este indestructibilă şi aşa va rămâne.

Cel care îşi manifestă creativitatea prin artă este un om viu, al cărui glas răsună în minţile oamenilor chiar şi după moarte şi le

alină sufletele. Succesul apare în urma recunoștinței și nu invers, căci el este efectul gratitudinii, nu al trudei. Să-ți explic:

Era pe înserat, prima zi a anului 2017. Un amurg geros, cu cer senin și zăpadă proaspătă. Ieșisem la o plimbare în jurul lacului din Parcul Herăstrău al capitalei, mai nou numit Regele Mihai I.

Trecuse o perioadă lungă, în care fusesem concentrat pe scris, testasem strategii de promovare a cărților, cheltuisem fără rezultat și mă posomorâsem. Eram apăsat, ce-i drept, dar parcă începutul anului îmi insufla o dorință necunoscută și un gram de speranță. Visam, mulțumită curajului pe care încă îl mai aveam.

Ajuns lângă lac, am traversat barajul, privind înmărmurit cum se colora cerul. Zăpada care îmi scârțâia sub tălpi îmi îngreuna mersul. Lacul era înghețat, iar doi paznici ai locului coborâseră pentru a testa gheața. Am zărit un ponton accesibil și am pășit pe lac, în mijlocul îndepărtat, după insuliță. De acolo am privit cerul și m-am eliberat de orice presiune în momentul în care am devenit recunoscător, conștientizând faptul că eu nu am făcut nimic, ci a făcut Tatăl prin mine, eu doar I-am permis. M-am simțit împlinit, copleșit de gândul că, dacă aș părăsi lumea în clipa aceea, pe loc, aș pleca fericit. M-am bucurat la gândul că am contribuit și eu la marea lucrare numită om.

Am scris cu urmele picioarelor pe zăpadă un „mulțumesc" cu litere atât de mari încât cuvântul să poată fi observat din cer, și în tot acest timp am plâns de fericire. Atunci când am ajuns acasă și am verificat corespondența, am constatat că tot ce mă străduisem să fac în ultimele luni, fără rezultat, s-a produs în cele patruzeci de minute pe care le-am petrecut pe lac, dar în care nu am făcut nimic. În acel interval de timp, pagina mea web a fost accesată de aproape treizeci de mii de utilizatori, s-au comandat zeci de cărți și am primit sute de comentarii și mesaje încurajatoare.

Pentru mine, el a fost cel mai înălțător moment, pe care, dacă mi-ar sta în putere, l-aș face cunoscut fiecărui om, ca să înțeleagă faptul că fericirea este doar a sa. Aceasta nu vine dintr-o dragoste matrimonială și nu depinde de o persoană care l-ar putea priva de ea, printr-un moft sau o despărțire neprevăzută.

Tinerii sunt atrași de imaginea anumitor oameni și de lucrurile care dispun de ambalaje frumoase și așa va fi și în viitor. Vor consuma nimicul aurit, mai degrabă decât adevărul, care cere un gram de efort din partea observatorului. Cu toate acestea, copiii cerului vor birui lumea, maturizându-se și devenind copii ai Mei prin puterile lor. Și vor fi strălucitori și mai liberi decât îngerii.

Mai liberi decât îngerii?

Mai liberi decât îngerii. Cu toate că și tu ești un înger care a ales să devină copil al Meu, prin puterile sale, pentru a se uni cu Dumnezeu în atotputernicie și independență.

Un înger nu este în totalitate independent, deși într-un fel ar putea părea astfel. Fiecare înger despre care ați auzit și pe care l-ați numit este un aspect al înfățișării Mele și nu o personalitate independentă, capabilă să decidă pentru ea și să existe separat. Așa cum mâna ta nu se poate mișca fără ca tu să hotărăști dinainte, nici îngerul nu poate acționa în lipsa lui Dumnezeu.

Un singur înger, atenție, este atotputernic. El poate fărâma și reconstrui într-o clipă întreaga materie care există, dar nu poate acționa fără voia Mea, care sunt Iubirea, iar Iubirea este Viața.

Un înger nu poate fi trimis de Mine într-o lume cu scopul de a săvârși o anumită lucrare și să-și spună în sinea sa: „Cum ar fi să nu mă duc?". În schimb, omul care a devenit copil al Meu, prin propriile puteri, folosindu-se de uneltele pe care i le-am pus la dispoziție, există prin el însuși și nu dă socoteală nimănui. El cunoaște ordinea divină și o împlinește de bunăvoie. În realitatea angelică nu există supunere prin constrângere sau respect impus dinainte.

Dumnezeu Se copiază pe Sine? Dacă da, vreau să-Ți spun că la fel procedează și răul de când se știe.

Eu nu creez copii ale Mele, ci ființe libere, de încredere. Răul se multiplică cu scopul de a cuceri, însă, după victorie își ucide aliații, ca totul să-i revină și să stăpânească. Eu nu vă stăpânesc, ci vă iubesc și nu pot să-Mi spun în Sinea Mea: „Cum ar fi să nu vă iubesc?".

Așadar, dacă aș fi găsit înțeleaptă crearea unor ființe care să respecte ordinea divină și să Mă slăvească din lipsă de opțiuni, niciuna nu s-ar mai fi abătut, dar nici nu Mi-ar fi plăcut.

Orice ar cere un suflet trezit în Numele Tău va fi împlinit?

În realitatea sufletelor, împlinirile se produc instantaneu, dar numai cele care țin de desăvârșirea lor și, astfel, le eliberează de materie. Însă omul care cere o face cu mintea și cere pentru a-și prelungi viața terestră, nu pentru a se elibera de ea. Din lipsă de cunoaștere, el preferă să fie sănătos și să nu ducă grija zilei de mâine, trăind în închisoare, în loc să aspire către eliberare.

Ce ar trebui să ceară un om trezit?

Orice tip de vindecare sufletească, pentru sine sau pentru cei cu care se află într-o legătură strânsă.

Eu știu că sufletele nu se îmbolnăvesc, ele doar adorm. Trupul și mintea sunt supuse afectării și distrugerii.

Un suflet inactiv, care doarme, este bolnav. Sau consideri că un om nedemn are sufletul sănătos?

Sufletele voastre sunt atrofiate. Chiar dacă Îmi aud chemarea, nu se pot ridica. Odată paralizate, ele vor bloca și viața mângâietoare a simțurilor. De aceea, multora nu vi se întâmplă nimic bun într-o viață întreagă de om, oricât ați învăța și munci. Toate ușile vi se închid, vă dispare entuziasmul, apare tristețea și ajunge să vă stăpânească materia.

Cereți-i Tatălui în Numele Meu să vă resusciteze. Toate avantajele izvorăsc de acolo. Vorbiți cu Mine folosind cuvinte simple și fiți cât mai sinceri. Amintiți-vă că Eu văd în inimile voastre și ceea ce voi ați uitat că se află acolo. Nu așteptați o zi specială, o perioadă de post, o atitudine pozitivă, ca să vorbiți cu Dumnezeu, ci lăsați cartea din mână și adresați-vă Mie chiar acum, pentru a gusta mierea Pământului.

Inspiră-mă să fac ceva bun și plăcut Ție atâta timp cât trăiesc. Păstrează-mi sufletul curat și mintea lucidă, ca să nu devin o povară. Vreau să-mi câștig pâinea muncind și să sfătuiesc lumea spre dobândirea unei vieți independente, în care ființele nu mai trudesc pentru a-și câștiga supraviețuirea, ci simt gratitudinea.

Așa este perfect. Odată ce inima ta vorbește astfel, vrea să te facă conștient că ai primit deja toate darurile pe care le enumerezi. În clipele în care ai nevoie de ajutor, dar Dumnezeu pare că nu răspunde și nu te ajută, realizează faptul că te-a ajutat deja. Tu nu conștientizezi intervenția Sa din cauza separării de atotputernicie, fiind absorbit de iluzie.

Consideri că nu-ți sunt de folos informațiile descoperite aici și gândești, descurajat, că oricât ai citi nu se va întâmpla nimic? Aceste adevăruri ascunse au menirea de a te scoate din iluzie, nu de a te înrădăcina în iadul creat de om, împlinindu-ți obiectivele egotice.

Fiecare suflet care a pășit pe Pământ, experimentând viața în trup și a trecut dincolo, a dobândit de-a lungul ei câteva noțiuni elementare despre sine și despre lume, care îi vor folosi în continuare. Viața nu se termină odată cu desufletirea trupului, ci abia începe. Perioada petrecută în trupul de carne, care mai este numit și coaja sufletului, poate fi comparată cu cea a unui pui de găină ce trăiește într-un ou. Sufletele desăvârșite se eliberează de coaja grosieră a materiei contaminate și devin libere. Ele lasă în urmă foamea, oboseala, greutățile sau bolile, pășind în sfințenie. Cele care nu reușesc să asimileze învățătura expusă în această carte sau în altele asemănătoare se nasc înapoi pe Pământ sau în lumi

similare.

Lumile la care fac în repetate rânduri referire sunt şcoli sufleteşti, asemănătoare cu instituţiile de corecţie pământeşti sau cu închisorile. Prin comparaţie, viaţa trăită pe Pământ, deşi dificilă, este o şcoală liberă, unde vă dezvoltaţi atât cât preferaţi. Faptul că priveşti cu dezgust materia este firesc. În acelaşi timp, nostalgia te clădeşte şi te distruge. Toate amintirile materiale vor fi lăsate în urmă.

Ce reprezintă amintirile materiale şi care sunt ele?

Amintirile materiale sunt cele stocate în memoria ta mentală, care conţin detalii lumeşti şi nu au fost asimilate de către suflet.

Adică majoritatea trăirilor, luând în considerare preocupările pe care le avem. Numele care ni s-a dat, limba pe care o vorbim, patria şi religia, priceperea, pe toate le lăsăm în urmă. Clipele de conştientizare care ne întâmpină în timpul vieţii sunt păsări rare, motiv pentru care sufletele nu asimilează nimic.

Sufletele asimilează mai mult decât crezi, dar nu o fac în felul în care îţi imaginezi tu. De exemplu, un refuz sau o supărare mare îmbogăţeşte sufletul, în timp ce mintea care ţi s-a dat îşi blesteamă soarta. Chiar şi bolile trupului sunt binecuvântări pentru sufletele care îşi fac bagajele.

Într-adevăr!

Mulţi cititori se regăsesc în povestirile tale şi devin sensibili; acest lucru este bun. Bine de ştiut este faptul că traiul cu părere de rău faţă de lumea care nu mai este nu-ţi permite să te adaptezi prezentului. Sufletele active îşi lasă persoana iubită, soţul, trecutul şi întreaga pregătire profesională, care a durat jumătate de viaţă, dacă se simt îngreunate. În fond, cu toţii vă veţi lăsa viţele de bună voie sau ele vi se vor lua. Ascensiunea nu este o judecată divină, este un proces natural hotărât de Mine din iubire pentru voi. Dar voi Mă acuzaţi în loc să Mă iubiţi.

Niciun suflet din întreaga creaţie nu ar dori să rămână blocat într-un trup neputincios, de carne, când în afară se poate îmbrăca cu sute de trupuri şi poate săvârşi o mulţime de lucruri.

Cu adevărat, dăm dovadă de prostie agăţându-ne de o formă limitată pe care oricum o detestăm şi căutăm să o modificăm.

Îţi mulţumesc pentru această claritate, pe care o resimt drept un impuls. Conştientizarea mă ajută să trăiesc frumos şi aici, pe Pământ, cunoscând că viaţa în formă este doar o etapă. Tot ce am nevoie să fac este să iubesc prezentul, deoarece toate merg spre bine şi nu spre rău.

Tu ne dai toate cele necesare încât să ne iubim viţele actuale,

dar nu atât de mult încât să renunțăm la veșnicie în favoarea unor existențe pământene. Aștept cu nerăbdare să mă întorc în lumină, ca să privesc cu claritate de sus și din fiecare om trezit care m-a iubit atâta timp cât am trăit. Spre mirarea mea, însă, ador și viața actuală. Cititorii ar putea observa că afirmațiile mele sunt contradictorii, deoarece nu poți adora un lucru sau o situație de care arzi de nerăbdare să te desparți.

Omule, nu vei ajuta un nefericit al străzii oferindu-i în dar o carte care promite să-i dezvăluie calea spre Hristos. Acela o va arunca, pe bună dreptate. Căci fapta ta ipocrită l-a judecat pentru situația sa pe care nu o mai poate remedia. Tu te-ai născut în condiții mai bune fără meritul tău și tot ce ai realizat ți s-a dat de sus. Înțelepciunea te inspiră să-l iei sub aripa ta până în ziua în care îi va dispărea teama. Atunci, va fi curios să afle motivul din spatele ajutorului și va citi cartea dintr-o dorință liberă. În final, își va da seama că L-a cunoscut deja pe Hristos.

Spuneai că te uimesc, dar nici tu nu te lași mai prejos.

Atunci Te invit să trecem la subiecte mai serioase.

Să trecem. În continuare, vom recapitula ce este, cum arată și care este misiunea sufletului.

Îmi doresc, dacă este în acord cu ordinea divină și spre binele nostru, să folosim detalii clare, așa cum nu au mai fost scrise, ca să vorbim mai puțin abstract și să renunțăm la menajamente.

Dacă aceasta este dorința ta, deschide-ți ochiul sufletului și scrie ceea ce îți voi arăta. Dar nu Mă întrerupe, pentru a reuși să recepționezi pe deplin viziunea.

Sufletul, ceea ce voi credeți că dețineți, este ceea ce sunteți. Sufletul care ești arată exact ca trupul care ți s-a dat, în ceea ce privește înfățișarea. Și totuși, ne putem imagina că este mai tânăr și mai frumos. Sufletul umple tot trupul, el nu se găsește doar în inimă sau pe lângă rinichi, așa cum conștiința nu locuiește doar în organul cerebral. Cei care s-au detașat de trupuri și au devenit conștienți de sufletul proaspăt trezit și-au privit trupul, iar din trup s-au privit pe ei, ca doi gemeni care se fixează reciproc.

Trupul de carne, care este o mașinărie inteligentă, și-a putut privi sufletul pe care îl găzduiește, mulțumită cordonului antren care l-a ținut în viață pe parcursul detașării. Detașările de trup se produc și noaptea, în somn, în mod inconștient. În clipa în care un suflet își lasă trupul definitiv, acest fir se rupe, iar carnea se descompune, deoarece nu-i mai este de folos.

Dacă un om își pierde un picior sau se naște fără el, își pierde și o parte din suflet sau are un suflet incomplet?

Toate sufletele întrupate sunt complete.

M-am convins de acest adevăr în urmă cu trei ani, însă nu am îndrăznit să povestesc întâmplarea. Într-o zi, mi-am cumpărat un hamster căruia i-am construit un mic paradis în care să crească în voie bună și să mă încânte. Se născuse fără laba unui picioruș din spate, dar, în ciuda acestui dezavantaj, sărea de la înălțime și alerga cât era ziua de lungă. Uneori se prăbușea, dar nu înțelegea de ce cade, ce nu a funcționat bine. După fiecare lovitură, stătea nemișcat câteva secunde, ca într-o transă, apoi revenea în realitatea simțurilor, fără să-și dea seama că trupului îi lipsește o parte.

La început, am crezut că gradul scăzut al inteligenței îl face să uite accidentările anterioare și nu-i permite să învețe din greșeli, însă l-am observat cum se scărpina cu piciorușul care nu exista, convins că face o treabă bună. Comportamentul său nu provenea dintr-un ritm format în timp, puiul neavând nici patru săptămâni, ci din certitudinea faptului că este perfect și complet.

Mai departe, având în vedere că am elucidat și acest mister, vom descrie materia sufletească, care menține această hologramă numită suflet să nu se risipească în eter în momentul în care este extrasă din trup.

Și sufletul este alcătuit din materia cunoscută. Totuși, fiind un sistem de viață superior, el selectează și elimină partea grosieră, judecată, moartă.

Dacă și sufletul este compus din materia cunoscută, de ce nu poate fi văzut? Materia este vizibilă și palpabilă.

Nici oxigenul nu poate fi văzut, nici electricitatea, iar exemple am putea oferi la nesfârșit. Corpurile invizibile ori sunt alcătuite din particule prea mici pentru a fi observate, ori sunt energii pure, fiind prin definiție elemente spirituale sau spiritualizate.

Procesul se desfășoară pe durata a aproximativ trei zile, timp în care esența vitală a trupului descompus este filtrată de suflet, în interiorul căruia pătrunde treptat, căpătând contur și conștiență. Analizează o floare și vei fi impresionat conștientizând că s-a format din materia grosieră a solului. Această materie, însă, a fost filtrată în repetate rânduri, iar astfel, din solul negricios a apărut o formă colorată, care emană un parfum îmbietor.

La fel se formează și trupul, din sol, iar pe parcursul vieții, din trup, apare forma sufletului. Aceasta este misiunea și dorința sa: de a se crea.

Cum este posibil ca sufletul să se formeze pe parcursul vieții terestre, când știm că acesta vine deja format și se întrupează prin alegere conștientă?

Astfel, există suflete umane care se formează aici, pe Pământ, din elementele sale vitale și din alte părți de suflet care provin de la animalele care au trăit pe el. De asemenea, există și suflete care au fost deja formate din elementele vitale ale acestui Pământ sau ale unuia asemănător, care se întrupează pe Terra din dorința de a se purifica sau de a îndruma sufletele care trăiesc de prea mult timp aici.

Niciun suflet ceresc nu se naște în lume pentru a învăța ceva de la ea, ci toate învață prin intermediul ei, de la Mine.

Sufletul tău provine dintr-o lume îndepărtată, situată pe una dintre stelele centrale ale constelației Orion. Aceasta a fost casa ta timp de zece mii de ani, de când te știi. Tu ești dintotdeauna alături de Mine, ca gând, însă prima ta fixare a avut loc, aproximativ, în acea perioadă. Atunci ai devenit un spirit liber care Mă urmează din voință proprie, asemenea unui copil care își ascultă părintele. La nașterea ta pe Pământ, ai uitat cine ești, căci aceasta este legea lumilor primitive, care trebuie respectată. În alte lumi, însă, ea nu se aplică sau a fost deja îndepărtată. După ce îți vei părăsi trupul provizoriu, amnezia va dispărea. În patria ta, nu este nevoie să-ți lași memoria la întoarcere sau să pătrunzi printr-o altă naștere.

Lumile ca cea pe care o explorezi în prezentul de acum sunt puține, ca număr, în comparație cu celelalte, care nu pot fi numărate. Pământurile nealtoite sunt bucăți rupte din sorii primordiali și formate pe căi naturale, ceea ce le face cu atât mai prețioase. Civilizațiile avansate le consideră daruri ale Creatorului. Astfel, cele mai curajoase suflete se înghesuie să le exploreze pentru a-și descoperi calitățile ascunse.

Pământul, înaintea apariției omului așa cum îl cunoașteți, a găzduit o rasă mai primitivă de om, care era pe jumătate animal. Înaintea omului-animal, au existat animale masive, iar înaintea lor, niște târâtoare urâte și câțiva pești, care semănau mai mult cu șerpii.

Atât de clar și detaliat nu ai vorbit niciodată!

Te-am atenționat să nu Mă întrerupi, pentru a reuși să recepționezi pe deplin viziunea.

Nu m-am putut abține, sunt om.

Vom mai vorbi despre autocontrol și cumpătare.

Cu siguranță, continuă.

Din toate aceste animale care, la prima vedere, au trăit mult și degeaba, așa cum ai gândit acum, ca bucăți de carne lipsite de conștiență, s-au format părți de suflet neconturate și amețite, care

pluteau în eter, lipsite de cunoaștere. Atunci, ceva le-a determinat să se atragă unele pe altele și să formeze mici sfere de suflet, care au început să se rotească și să emită o nouă dorință.

Începătorul le-a simțit dorința, iar, ca răspuns, a creat primul trup uman care să le găzduiască. Apoi a fost nevoie de încă unul, și tot așa. Crearea trupului, și nu nașterea sa, în forma pe care o cunoașteți în prezent, a avut loc în mai multe părți ale lumii, și nu într-un singur loc numit Eden.

Compară trupul unui om păros, masiv și greoi, ca cel al unui taur, a cărui piele degajă un miros neplăcut și pe care se așază muște, care rage mai mult decât rostește cuvinte, cu unul firav și blând, ca cel al unei fecioare, și vei înțelege fenomenul natural prin care materia este filtrată, creând forme din ce în ce mai perfecte și conștiințe mai treze. Dacă vei derula timpul în imaginația ta, vei reuși să vezi cum vor arăta oamenii în viitor.

Sufletele formate din materia care a fost în repetate rânduri filtrată și, prin urmare, sunt superioare, pot trăi și pe stele sau pe sorii primordiali, nu doar pe pământuri. În cele mai multe cazuri, ele se adună pe sorii primordiali. De acolo, dăruiesc dragoste și lumină lumilor încă dependente. Numai faptul că ești fascinat de Cosmos și obișnuiești să admiri cerul îți răspunde la întrebarea cine ești și de unde vii.

Sufletele superioare apar rareori pe pământuri, luând înfățișări umane pentru a săvârși lucrări divine. Atunci când o fac, nu mai sunt nevoite să se nască, fiind deja capabile să sfideze legile naturale care guvernează lumile. Cele mai multe astfel de lucrări sunt chei de inspirație ce ajung la oamenii potriviți în momente potrivite.

Fascinant! Dacă aș fi tăcut...

Nu te judeca prea aspru pentru greșelile tale; recunoaște-le și caută să fii mai atent pe viitor. Viața trăită pe Pământ nu are ca fundament înțelepciunea, ci iubirea naivă pe care v-ați angajat să o experimentați. Voi vă nașteți cu memoriile șterse și nu aveți cunoaștere de sine și a mediului care vă găzduiește. Atunci, cum v-ați putea condamna pentru că nu ați reușit să săvârșiți cutare și cutare lucru, așa cum o face lumea? Acest stadiu al dezvoltării, la baza căruia stau iubirea și sacrificiul, este cel care vă aduce la Mine și ne unește.

Voi v-ați născut în mijlocul lupilor, prin decizie proprie, lipsiți de orice apărare, cu iubirea la vedere, pe care v-o devorează pe viu animalele. Ați venit la moarte din iubire pentru oameni și din dragoste pentru Mine.

Așa arată, în realitate, situația actuală a sufletelor care vin pe Pământ și așa percepe Dumnezeu societatea construită de om. Cu toate acestea, suferința pe care o resimt ele este un preț prea mic în comparație cu ceea ce vor dobândi odată cu înălțarea.

Societatea vă caută defecte doar ca să vă îndepărteze, să vă amendeze și să vă distrugă, nu ca să vă corecteze, pentru că nu vă iubește. Din punctul ei de vedere, clădit pe o mulțime de legi mârșave, sancționarea voastră este dreaptă și-i aduce beneficii. Dar societatea și legiuitorii ei sunt orbi și surzi, iar răutatea celor care judecă nu este justificabilă.

Atunci când nu cunoști o anumită lege și o încalci, însă, prin încălcarea acesteia, nu provoci niciun rău nimănui și totuși, societatea te judecă, te amendează și te distruge, demonstrează că nu te iubește. Ea te urăște din ziua în care te-ai născut și nu iubește pe nimeni. Iar cel care nu iubește este o rușine.

Un om sau un grup de oameni care nu iubesc este o rușine?

Omul care nu iubește este rușinea Pământului și a întregului sistem universal. La fel sunt și lucrările sale și ceea ce a influențat pe parcursul vieții.

Dacă diavolul ar umbla liber printre voi, la fel ca în trecut, s-ar înspăimânta de răutatea omului și de inteligența sa avansată în a săvârși răul. Omul ar captura diavolul, l-ar judeca și osândi, dar acesta nu mai este, la fel cum nici omul care nu iubește nu va mai fi. Doar oamenii puternici vor rămâne, cei care au dovedit că pot iubi. Aceștia se vor dedica celorlalți din voință proprie și dintr-o iubire nemărginită pentru creația Mea, din cunoașterea faptului că este dreaptă și bună și va atinge desăvârșirea în toate stadiile ei. Din acest motiv, Îmi dăruiesc slavă în veci, căci a Mea este slava, fericirea și toată lumina. Eu sunt toată iubirea.

Eu creez cele mai minunate lucrări, iar cântecul Universului Mi se adresează direct și-Mi încântă auzul. Operele naturii recită iubirea, cu șoapte dulci și voce de femeie, și-Mi trezesc îndurarea pentru voi. Eu sunt dragostea ale cărei gânduri se transformă în flori. Florile devin apoi fructe și poartă viața în pântece. Și viața se desprinde de Mine și devine independentă. Iar astfel, alături de Mine, care sunt viața, vor exista două vieți, egale în frumusețe și înțelepciune.

Nu poți exprima prin scris înțelepciunea și frumusețea Mea. Dacă ai percepe sentimentul în toată plenitudinea, acesta te-ar ucide din punct de vedere fizic. Căci sângele tău ar fierbe și s-ar umple de substanțe care ți-ar slăbi și ar opri inima fizică. Atunci ai fi îndreptățit să afirmi că ești primul om care a murit de fericire,

iar medicii care ți-ar studia trupul neînsuflețit ar confirma astfel fenomenul neobișnuit.

Există și o inimă sufletească?

Ceea ce este vizibil și palpabil în lumea fizică există mai întâi în lumea sufletelor; materia este doar coaja.

Îți mulțumesc pentru onoarea de a simți această iubire, chiar dacă în prezent am rămas doar cu cunoașterea. Mulți oameni mai capabili și mai învățați trec prin viață fără să aibă habar de ea.

Chiar și așa, simțind în parte, psalmii lui David par versuri de grădiniță în comparație cu frumusețea și înțelepciunea Ta. Resimt acest mesaj ca pe o mângâiere părintească, pe care, spre tristețea mea, mulți orbi au batjocorit-o. Însă eu voi fi de un milion de ori fericit, vreme de un milion de ani, datorită faptului că am crezut în ea și am transcris-o, timp în care sufletele cerșetoare vor implora iertare și eliberare. Dar cei care mi-au urmat învățăturile și s-au dezvoltat în felul lor, prin voința lor, nu le vor permite să ajungă la mine. Și sufletele nenorocite vor ști că eu sunt iubire și că doar privindu-mă se vor înfrumusețea și întări. Vor căuta soluții pentru a intra în Împărăție, își vor dedica în acest scop chiar sute de vieți consecutive.

Așa este, ceea ce ai scris a fost stabilit. Aceste consemnări au fost totuși prevăzute din eternitate, tu doar le resimți efectul și le transcrii pe hârtie. Modul tău anormal de a funcționa face ca, pe măsură ce te apasă materia, să te înalți la Mine, în realitatea de sus. Fenomenul seamănă cu cel din trecut, când oamenii care au suferit cel mai mult au devenit cei mai curați și mai înțelepți. Ei stau astăzi pe scaunele lor și conduc lumile pe care le-au primit de la Mine.

Îți răsplătești copiii dăruindu-le fiecăruia câte o lume?

O, iubitule, nici nu știi, lumi locuite există miliarde!

Adevărat, adevărat îți spun, mierea Pământului nu constă în a nu duce lipsă de nimic și a fi aclamat și iubit de toți în viața ta actuală. Totuși, nici resursele materiale nu-ți lipsesc, nici laudele nu te ocolesc. Mierea constă în atingerea acelei stări în care simți că, pe măsură ce este mai rău, este și mai bine. Dulceața stă în mulțumirea de sine și în conștientizarea faptului că faci ceea ce se cuvine să fie făcut și că, indiferent de durere, acolo de unde ai plecat și unde te vei întoarce este bine.

Primăvara înflorește mai întâi în suflet, apoi se așterne pe sol ca o mantie. Cete întregi de îngeri vor sta înmărmurite în jurul tău, ascultându-ți trăirile, și se vor minuna de puterea ta. Se vor așeza la picioarele tale și te vor recunoaște drept conducător. Te

vor primi înapoi în lumea ta de proveniență, ca pe un Dumnezeu, așa cum sunt Eu pentru toate lumile.

În lumile desăvârșite, o funcție se câștigă prin dedicare și trecere prin moarte, nu printr-o autoritate impusă și un respect care nu ți se cuvine, așa cum își obișnuiesc tiranii supușii. În lumea ta desăvârșită, a dragostei pentru viață și adevăr, ființele te iubesc și te respectă și și-ar da viața pentru tine de o mie de ori, precum ai proceda tu pentru fiecare de un milion de ori, din adorație pentru dedicarea și curajul tău de a pleca cu mâinile goale și iubirea în suflet pe un Pământ al proștilor și al corupților.

Cartea noastră spune povestea fiecărui suflet ceresc care se naște pe Pământ, dar nu este de pe Pământ. Sufletele înțelepte vor găsi întotdeauna modalități mesianice pentru a îmblânzi fiarele întunecate care trăiesc acolo în trup de om, împreună cu nemulțumiții și cu toți nebunii, și le vor transforma. Acest proces este de durată, iar strategiile folosite sunt sublime și inobservabile.

După săvârșirea lucrării, sufletele se vor întoarce în lumină, iar lumina le va învălui cu căldura ei. Acestea vor fi iubite și de cei care trăiesc pe alte stele și care doar le-au auzit numele.

În lumile îndepărtate, desăvârșite sau nealtoite, se vor auzi zvonuri despre eroii care pătrund în lumi prin naștere, pe care le domesticesc cu prețul vieții și al fericirii. Locuitorii de pretutindeni vor privi spre cer, pătrunși de duioșie, vrând să afle cât mai multe despre ei. Dacă le va fi îngăduit, vor căuta să-i cunoască, pentru a povesti generațiilor isprăvile lor. Voi ați altoit lumile pe care le-am creat, de aceea vă mulțumesc.

Te iubesc, copile, tu, cel care Îmi citești chiar acum rândurile. Te iubesc pentru că Mă văd pe Mine în tine, după atâta vreme, timp în care ai schimbat nenumărate înfățișări și ai luat sute de forme. Un suflet umil asemenea ție, cititorule, ne-a adus împreună și nu ne va mai despărți nimic. Ia acest mesaj și împărtășește-l cu cine consideri că este demn de alinare și se poate trezi. La porci nu te duce, ca să nu te murdărești și, în timp, să te veștejești.

Sufletele cerești sunt forțate să rostească adevărul, indiferent de riscurile la care se expun și pe care și le asumă. Căci Spiritul Meu, care se manifestă în inimile lor, le obligă. Dar ele recunosc Spiritul Meu ca pe al lor propriu și astfel se eliberează de orice constrângere sau neplăcere. Aceștia sunt sfinții Mei, clarvăzătorii care stăpânesc vecii.

Mesajul nostru nu reprezintă o nouă religie, o filosofie sau o conspirație, ci adevărul care a fost și va rămâne adevărat. Mai devreme sau mai târziu, cu toții veți fi supuși acestui proces, fie că

sunteți oameni simpli, săraci, bogați, preoți sau președinți. Ferice de cei care vor fi atrași de Tatăl din tine, pe care Îl prezinți atât de frumos.

Visele, în special cele lucide, prin care extragi informații ce ulterior vor fi recunoscute în realitatea simțurilor, sunt semne că sufletul tău se pregătește să pătrundă în tărâmul natal. Frânturile de vise, cele amestecate sau confuze, indică faptul că spiritul tău nu s-a dezvoltat încă pe deplin. Așa cum un bebeluș își dezvoltă vederea și auzul treptat, și tu percepi umbre, mai degrabă decât imagini concrete. La fel ca bebelușul, și spiritul reacționează la orice zgomot, dar nu distinge sunetele.

După ce îți vei lăsa trupul actual, nu te vei mai mira de înțelepciunea și puterea ta și de lucrurile măreațe care îți vor deveni accesibile, despre care afli în prezent citind. Mirarea ta va veni din gândul că în trup nu ți-ai recunoscut identitatea spirituală și ai avut o concepție de sine limitată. În realitatea sufletelor, ești conducător de cete, iar în cea spirituală reprezinți lumina Mea de prim rang, de care nu M-am despărțit niciodată. Căci cei mai de seamă profeți au înțeles doar pe jumătate din cât înțelegi tu. Și totuși, luminile Mele nu se ceartă pe seama diferențelor, ci iubesc una la cealaltă ceea ce au și ceea ce le lipsește.

Cum?

Prin conștientizare.

Oferă-mi un exemplu!

„Iubesc la tine faptul că ești un om cinstit și bun, și eu mă las ghidat de aceleași principii. Analizându-te, mai găsesc o calitate care îmi lipsește: ea poate fi iubirea sau organizarea, credința de neclintit".

Este o interacțiune sublimă și extrem de rară. Eu, atunci când îmi măsor iubirea pe care o simt față de anumiți oameni, realizez că sunt cel mai mic om de pe planetă.

Cel mai mare suflet este cel mai iubitor, nu cel mai puternic, mai drept sau mai bogat în cunoaștere. Căci cunoașterea vine de la Mine și nu de la el, iar cel care are cunoaștere și nu iubire nu are nimic. Caută să crești în iubire, dorește-ți să fii iubitor ca să redevii liber.

Cum se numește locul din care provin ca suflet, care îmi este casă și în care mă simt cel mai bine?

Alnilam, Casa Perlelor.

Cât de exacte sunt informațiile revelate aici?

Destul de exacte, cred Eu, din moment ce ți-au fost furnizate de Cel care este veșnic viu și care nu a adormit niciodată.

Cum aș putea dovedi acest lucru, de dragul cititorilor?

Nu vei reuși niciodată să dovedești faptul că sunt real. Chiar dorința ta este nenaturală și caută să anuleze ceea ce am hotărât la începutul lumii.

Atunci, care este scopul descoperirilor?

Fără ele, nu ți-ai mai putea păstra credința, iar ceea ce este viu în tine s-ar stinge. Credința vă ajută pe voi și nu pe Mine. Eu, dacă te îndemn să crezi, o fac ca să începi să exiști tu, nu ca prin rodul imaginației tale influențate de Mine să exist Eu. Nu Eu am nevoie să exist, ci tu.

În continuare, dat fiind faptul că am aflat toate acestea, vreau să știu dacă pot comunica cu sufletul tatălui meu pământesc. Nu dintr-un dor omenesc sau o suferință ascunsă, ci din curiozitate și pentru întărirea celor descoperite prin intermediul materialului.

Ai putea. Însă, pentru ca dorința ta neobișnuită să devină o realitate unică în prezent și firească în viitor, la care să aibă acces toți oamenii, trebuie să-ți slăbești trupul și să-ți trezești sufletul și mai mult. Altfel nu vei înțelege prea multe din ceea ce vei vedea.

Cum poate fi slăbit trupul, prin înfometare?

Prin amorțirea sistemului nervos. Sistemul nervos înrădăcinează sufletul în trup, făcându-l să simtă fiecare atingere și astfel să se identifice cu trupul. Printr-o alimentație sărăcăcioasă sau post, poate fi obținut un oarecare rezultat. Suprasolicitarea fizică ajută, chiar și administrarea substanțelor cu efect anestezic.

Consider că îndeplinesc primele criterii...

Nici nu am terminat să rostesc ultimul cuvânt că am și căzut într-o stare asemănătoare unui vis, stând pe scaunul meu cu ochii deschiși și tableta pe care notez în față. Imaginea care îmi apăruse în minte fluctua și era neclară. Știam, totuși, din practicile trecute, că în scurt timp corpul meu va înceta să opună rezistență și mă voi putea plimba în voie prin lumea sufletelor, detașat de trup. Și așa s-a întâmplat:

M-am trezit într-o încăpere ambientală, decorată frumos, cu pereții alcătuiți din rafturi pline cu cărți. Era noapte, din câte am observat, și în cameră ardea o lumină de veghe. Stăteam pe un pat înalt, acoperit cu o plapumă groasă, învelită într-o pânză fină. Pe masă am zărit câteva lucruri care i-au aparținut tatălui meu, motiv pentru care am considerat viziunea drept un vis cauzat de dorința mea.

M-am întors în realitatea simțurilor, unde am stat alături de trupul meu, aflat într-o stare de șoc, ca o așteptare, copleșit de frica de moarte, înrădăcinată în ADN-ul său de mii de ani. Ulterior, am

înțeles că lucrurile personale ale tatălui meu, care îmi apăruseră în viziune, erau doar proiecții mentale, al căror rol era să mă ajute să-i recunosc prezența, căci înfățișarea sa era diferită. Atunci am reluat viziunea.

L-am strigat așa cum îl strigam în copilărie, sperând că mă va recunoaște, dar nu a venit. După a treia strigare m-a întâmpinat, uimit și îngrijorat pentru mine, întrebând:

— Albert, cum este posibil să fii aici, dacă timpul tău încă nu a sosit? Ai grijă să nu se întâmple ceva rău cu tine, lumea de jos este plină de pericole.

— Nu te teme pentru mine. Eu mă pot detașa de trup în timp ce trăiesc de ori de câte ori voiesc. Am căpătat acest drept și mai mult, în timp foarte scurt, deoarece m-am descoperit.

În realitatea simțurilor, oamenilor cu care interacționez, la scurt timp și nu pe loc, le pot percepe sufletele. De cele mai multe ori, în trupurile atrăgătoare se ascund suflete mutilate, pe care nu le voi descrie din bun simț și respect față de creația așa cum a fost lăsată să evolueze. Sunt convins că frumusețea trupească nu permite sufletelor să se finiseze. Neobișnuit este că pe tine te percep parțial. Tu cum reușești să mă vezi de la o asemenea distanță?

— Eu te pot vedea doar visând. În lumea mea, am tot ce îmi trebuie și-mi petrec timpul mai mult citind. Există atâtea lucruri minunate de înțeles, încât nu ar putea fi cuprinse într-un veac. Prin voință, pot influența viața terestră, plantele și animalele, care sunt gânduri divine formalizate. Chiar și faptul că scrii aceste cărți a fost rezultatul rugăciunilor mele. Însă, orice ce ți-aș spune, tu știi deja, încă din trupul neputincios de carne. De aceea, nu vei veni aici, unde mă aflu eu acum, pentru că nu este nevoie. Te iubesc, cred că ți-ai dat seama. Ești un suflet rebel, de o strălucire inimaginabilă, din acest motiv ai primit toate darurile sau ți le-ai luat.

Ei bine, cum ți s-a părut comunicarea?

Genială! Chiar dacă nu i-am perceput în totalitate forma, am simțit prezența sa inconfundabilă.

În viitor, oricine va putea comunica în felul acesta?

Absolut.

Lasă oamenii frumoși și buni să trăiască în pace și iubire, dar mai întâi de toate trezește-le sufletele. Lasă-i să danseze și să se îmbrățișeze, rasă cu rasă, etnie cu etnie, iar alături de natură și de animale să guste dulceața de sub cer, mierea Pământului, care este dragostea Creatorului. Oamenii să nu se mai lupte, diferențele să-i apropie. Înlătură ceața și dăruiește-le pacea. Dacă omenirea a fost iertată, ajut-o să simtă acest lucru, sunt gata să dau orice.

Dar tu nu ai nimic de oferit pe care să nu-l fi primit mai întâi de la Mine.

Atunci ia-mă pe mine! Lor lasă-le fericirea, ridică condamnarea! Dacă mă iubești, în ciuda prostiei și a mizeriei pe care uneori le dovedesc, împlinește-mi dorința!

Dragul Meu, lumea nu este bună, din acest motiv trebuie să moară. Dar ar putea fi. Pentru copiii Mei, este. Lumea ar putea fi iubitoare. Atunci s-ar elibera de orice judecată. În final, totul va fi bine, iar de rău și suferință veți citi în cărțile de istorie.

Înălțarea spirituală se aseamănă cu escaladarea unui munte. În vârf, aerul este curat și imaginea limpede. Pe creastă, soarele te mângâie direct. Jos se adăpostesc animalele, împreună cu cei care își varsă gunoaiele și se urâțesc. Iar dacă unul care nu știe absolut nimic face ceea ce se cuvine, din voință proprie, și-a atins dumnezeirea și a părăsit lumea cu capul sus.

Imaginează-ți o fecioară delicată și subțire, cu părul desfăcut și pielea fină, acoperită doar cu o pânză de mătase, care aleargă fericită. Ea dansează pe o melodie care îți străpunge pieptul la auz și-ți inundă ochii. Rochia ei lungă împrăștie în atmosferă un parfum de pere albe și tonka, iar materialul subțire din care a fost confecționată îi dezvăluie ondulările trupului suav, creat de Perfecțiunea Însăși, pentru tine. Ce dragoste dureroasă te încearcă stând la câțiva pași de ea și ce vioi te simți atingând-o.

Nu merită să pierd o lume pentru o asemenea iubită, a cărei dragoste fidelă Mi-a fost destinată?

Ai renunța la o lume întreagă pentru a iubi o singură ființă?

Adevărat îți spun, pentru ea am renunțat la o mie de lumi. Și am prăbușit stele, cu locuitorii lor pe ele. Această fecioară pentru care Mi-am dat viața sunteți voi, Biserica Mea, umanitatea.

Încheiere

După o pauză de trei ani, am scris din nou, în același stil și cu mai multă căldură. Mesajul este dedicat audienței mele restrânse, dar se adresează și publicului larg, în funcție de chemare și căutări. Din mai multe milioane de oameni care au parcurs materialul, nu știu dacă au rămas în adevăr și iubire o sută dintre ei. Aceștia ori au rămas fideli adevărului pe care l-au recunoscut, chiar dacă au suferit din pricina sa, din dragoste pentru adevăr, ori au fost smulși definitiv din realitatea de suprafață în mod involuntar.

Dumnezeu nu Se va descoperi niciodată celor care au nevoie de dovezi pentru a-I urma învățătura, în loc să fie atrași de adevărul din ea și de frumusețea care o învăluie. Dacă S-ar arăta de dragul vreunuia, Și-ar contrazice înțelepciunea, iar acela ar deveni supus prin constrângere; libertatea și independența i s-ar pierde.

Cosmosul nu este un spațiu gol, care găzduiește o mulțime de bolovani gigantici lipsiți de viață, ci este o pânză pe care spiritele o modelează după preferințele lor. Acestea supraveghează școlile umane sau închisorile în care cele inferioare sunt ținute captive, asemenea ființelor terestre. Pe Pământ, însă, ele dispun de toate uneltele necesare unei desăvârșiri rapide.

În vremurile actuale mângâierea este din ce în ce mai greu de găsit, iar iubirea adevărată a devenit un diamant de foarte puțini descoperit și trăit. Oamenii buni își lasă încrederea pe mâna tuturor nedemnilor, din neatenție sau naivitate, în timp ce înșelătorii se scufundă în realitatea pământie a trufiei, de unde nu se mai pot cu niciun chip elibera.

Răutatea se multiplică rapid în realitatea sufletelor care încă nu s-au trezit. Disperarea din ochii condamnaților nu dispare nici prin părăsirea trupurilor lor provizorii. Printre strigăte și moarte, însă, mai trăiesc și oameni fericiți. Află ce îi motivează urmărind în continuare seria intitulată „Mierea Pământului".

Sfârşitul Documentului 1